

Stikprøve af socialrådgiverne på beskæftigelsesområdets tidsforbrug

I efteråret 2006 bad DS socialrådgivere, der deltog på beskæftigelsesfaggruppens temadag om de nye jobcentre, om at deltage i en stikprøve af, hvor megen tid socialrådgivere på beskæftigelsesområdet konkret bruger på at tale med borgerne. Målgruppen var socialrådgivere, der sidder på beskæftigelsesområdet med en konkret sagsstamme af kontanthjælpsmodtagere.

Stikprøven bestod af 12 socialrådgivere, der i fem sammenhængende dage registrerede den tid, de brugte på at tale med borgerne enten personligt eller over telefonen. Den nærmere metode er beskrevet sidst i notatet.

Som det fremgår af nedenstående tabel brugte de 12 socialrådgivere, 18 procent af deres arbejdstid i den pågældende periode på at tale med borgerne enten ansigt til ansigt eller over telefonen.

Tid brugt på at tale med borgerne	<i>18 %</i>
Tid brugt på øvrige opgaver	82 %

Tallet varierer dog en del. Den, der havde brugt mindst tid på at tale med borgerne, havde således brugt 6 procent mens den, der havde brugt mest, havde brugt 32 procent.

Der er tale om en stikprøve og ikke en statistisk repræsentativ undersøgelse. Resultatet svarer dog godt til DS' generelle indtryk af problemstillingen. Stikprøven bekræfter, at socialrådgivere på beskæftigelsesområdet generelt har mange opgaver ud over at tale med borgeren. 18 procent svarer til, at en socialrådgiver ansat i en 37 timers stilling hver dag bruger 1 time og 20 min på at tale med borgerne, mens de resterende 5 timer og 40 min bruges på andre aktiviteter.

Socialrådgivere på kontanthjælpsområdet sidder med meget varierende antal sager alt efter internt organisering (f.eks. efter matchkategorisering) og kommunale ressourcer. Det er derfor ikke muligt at sige noget om, hvor megen tid det giver til den enkelte borger. Samlet må det dog konkluderes, at selv med sagsstammer i den meget lave ende giver de 18 procent ikke megen tid til den vigtige opgave, det er at tale med hver enkelt borger om vedkommendes situation, og hvordan den kan forandres.

Det er vigtigt at slå fast, at socialrådgiverne har mange helt nødvendige opgaver, der ligger ud over at tale med borgeren, men som er nødvendige for borgerens sag, og for at det samlede arbejde skal lykkes. Stikprøven tyder dog på, at der er opstået et misforhold mellem den tid, der bruges sammen med borgeren, og den tid, der bruges uden om borgeren.

Stikprøven alene siger dog ikke noget om, hvilke opgaver der bør bruges mindre tid på. Dette spørgsmål har DS søgt at få svar på i andre sammenhænge bl.a. i samarbejde med faggruppen på faggruppens temadage og gennem arbejdet med Beskæftigelsesministeriets kulegravning på kontanthjælpsområdet. På den baggrund er det DS' vurdering, at der bl.a. bør ses på:

- IT systemernes samspil. Socialrådgiverne på kontanthjælpsområdet skal dagligt registrere i en række forskellige IT systemer, der ikke taler sammen. Mange oplysninger skal registreres flere gange, uden at der er mulighed for at overføre oplysningen fra det ene system til det andet.

- Indviklede sagsgange. På nogle områder er sagsgangene blevet endog meget tunge og bureaukratiske. Hvad der kan karakteriseres som mindre opgaver, bliver administrativt meget ressourcekrævende uden, at det virker fremmende for borgerens sag.
- Uoverskuelige lovkomplekser. Nogle områder af lovgivningen er blevet meget indviklede, hvilket igen er med til at flytte socialrådgivernes indsats fra borgeren til at finde og overskue de rigtige paragrafer. Ud over at være tidsrøvende kan dette også være med til at hindre en optimal indsats ift. borgerne.

Om stikprøvens tilblivelse

Stikprøven er fortaget i uge 48 og 49 i 2006. De tolv respondenter repræsenterer 6 kommuner (3 øst og 3 vest for Storebælt), hvoraf 3 repræsenterer store bykommuner og 3 mellemstore kommuner. Ingen besvarelser kom fra helt små kommuner.

Det bør bemærkes, at stikprøven er fortaget før overgangen til de nye jobcentre, men trods alt i en periode, hvor der også kan være gået tid med at forberede sig på denne overgang. Det må dog formodes, at en lignende undersøgelse fortaget nu ville give endnu mindre tid til at tale med borgerne, da der pt. bruges meget tid på at komme på plads i de nye jobcentre. Der er dog intet, der giver anledning til at tro, at overgangen til jobcentrene alene vil ændre på mængden af øvrige byrder, hvorfor tallet formentlig kan overføres til jobcentrene med ovenstående forbehold in mente.